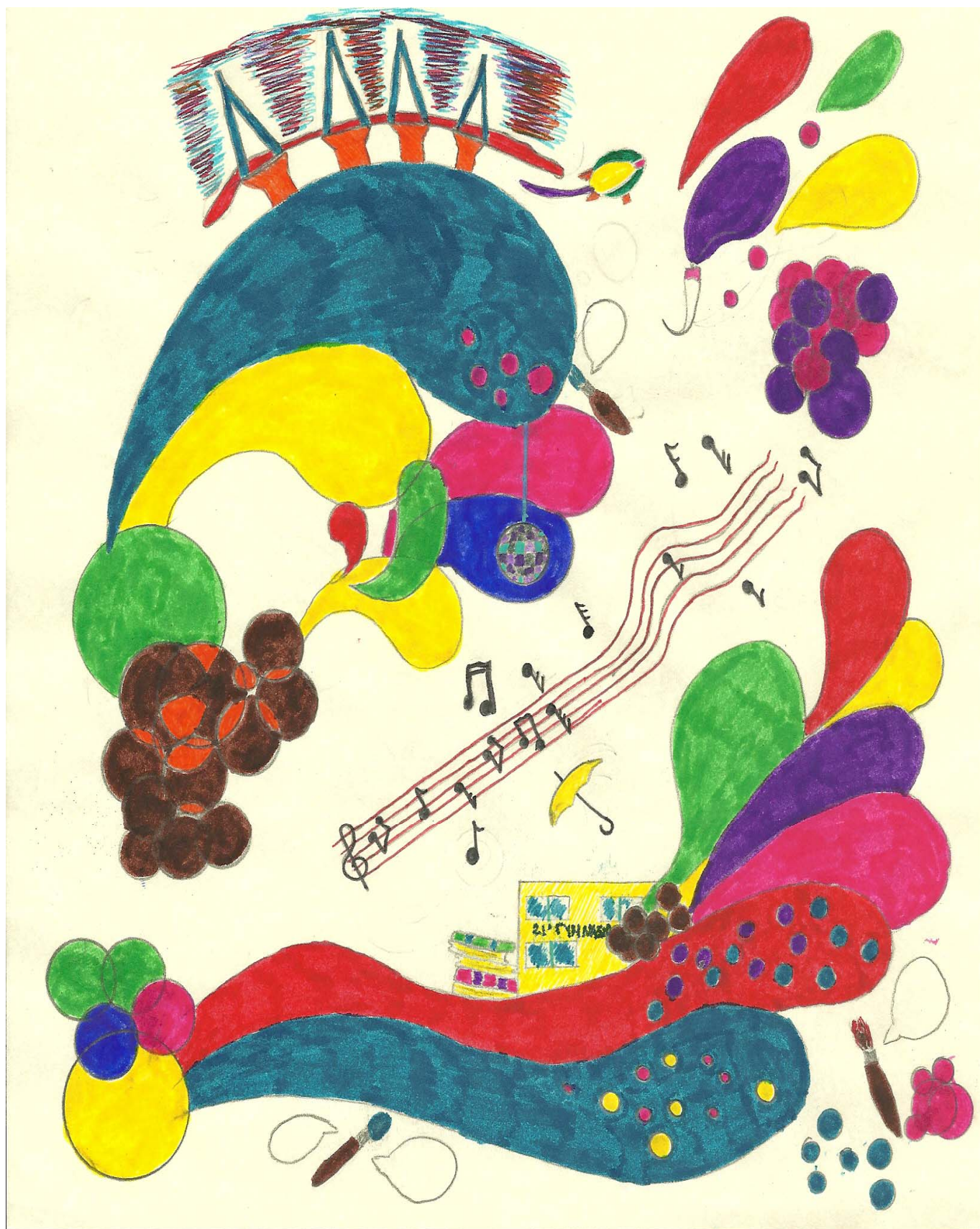

ΜΑΘΗΤΙΚΕΣ ΠΙΝΕΛΙΕΣ

Μαθητικό περιοδικό
Τεύχος 1^ο Νοέμβριος – Δεκέμβριος 2010
21^ο Γυμνάσιο Πατρών

Ας συστηθούμε

Αγαπητοί μας συμμαθητές,
είναι το πρώτο μας τεύχος και δεν μπορούμε να σας κρύψουμε την αγωνία που είχαμε όλο αυτό τον καιρό για την μορφή που θα έπαιρνε το τελικό αποτέλεσμα ύστερα από δύο μήνες σκληρής δουλειάς. Αν και είναι η πρώτη μας προσπάθεια για συγγραφή σχολικού περιοδικού είναι βέβαιο ότι τα θέματα με τα οποία έχουμε ασχοληθεί θα σας κεντρίσουν το ενδιαφέρον. Θα μοιραστούμε μαζί σας θέματα κοινωνικά, πολιτιστικά, αθλητικά, ψυχαγωγίας, θέματα από τη σχολική μας κοινότητα και άλλα πολλά. Στόχος μας είναι η ενημέρωσή σας και η απόδραση από την καθημερινότητα. Με το χριστουγεννιάτικο αφιέρωμα σας μεταφέρουμε στο εορτάστικο πνεύμα των ημερών και σας ευχόμαστε να περάσετε όμορφες διακοπές. Ελπίζουμε λοιπόν, να επιτευχθεί ο στόχος μας και να περάσετε ευχάριστες στιγμές μέσα από τις σελίδες του περιοδικού μας.

Λίγα λόγια για το σχολείο μας

Το 21^ο Γυμνάσιο Πατρών κατά τα πρώτα χρόνια λειτουργίας του στεγάστηκε στο σχολικό συγκρότημα του 6^{ου} Γυμνασίου Πατρών. Έπειτα μεταφέρθηκε σε ανεξάρτητο κτίριο επί των οδών Κύπρου και Δοϊράνης. Από το 1997-98 το 21^ο Γυμνάσιο Πατρών στεγάζεται στο παρόν κτίριο που βρίσκεται επί των οδών Ανθεμίου και Θερμοπυλών. Πρόκειται για ένα σύγχρονο κτίριο, το οποίο παρέχει στους μαθητές αίθουσες με ειδικό εξοπλισμό για τα μαθήματα της Πληροφορικής και της Τεχνολογίας, εργαστήριο Χημείας και Φυσικής. Επίσης περιλαμβάνει αίθουσα πολλαπλών χρήσεων που λειτουργεί ως κλειστό γυμναστήριο και ως χώρος των σχολικών εκδηλώσεων. Διευθύντρια του σχολείου είναι η κυρία Αγγελοπούλου Μαρία.

Η συγγραφική ομάδα:

Βαγενάς Κωνσταντίνος, Γαλανόπουλος Βασίλης, Γιαννάκη Βασιλίνα, Γκέκας Αλέξης, Ζωγοπούλου Ασημίνα, Κοράκης Αλέξης, Μηλιτσόπουλος Νίκος, Νικολαΐδη Φωτεινή, Ντούλιας Νίκος, Ορφανίδη Μαρκέλα, Παλουμπιώτης Βαγγέλης, Πανίτσας Αλέξης, Παπαδημητρίου Κατερίνα, Παπαδόπουλος Παναγιώτης, Παπουτσιδάκη Μάνια, Πλούμης Νίκος, Πρέτσι Μπέιβι, Σπυροπούλου Γεωργία, Τσούπρα Σοφία

Σχεδιασμός εξωφύλλου:

Παλουμπιώτης Βαγγέλης

Συντονισμός – Επιμέλεια ύλης- Μορφοποίηση

Αργυροπούλου Μαρία
Σύψα Βασιλική

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ας συστηθούμε

ΣΧΟΛΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

- Ο εορτασμός της 28^{ης} Οκτωβρίου
- Η επέτειος της 17 Νοέμβρη

«Πολυμήχανοι» Έλληνες του εξωτερικού
Σπιναλόγκα

ΓΝΩΜΕΣ

- Ξέρεις να διαχειρίζεσαι το χρόνο σου;
- Εφηβεία και σχέσεις
- Τα τίμημα της δόξας
- 6.12.2008

ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΜΑΤΙΕΣ

- Ο ποδοσφαιριστής Luciano της Παναχαϊκής μιλάει για όλα
- Ποδοσφαιρέματα με το Νίκο Ντούλια: Η εξέλιξη του ποδοσφαίρου

ΜΟΥΣΙΚΟ.....ΛΟΓΙΕΣ

- Κλασική κιθάρα
- Ποια είναι πραγματικά η Lady Gaga;

ΕΙΔΑΜΕ ΚΑΙ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΥΜΕ

- Μαθητική εκδήλωση για το Νίκο Καββαδία
- Προβολή νεανικού κινηματογράφου

ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΓΕΛΑΣΤΕ ΕΛΕΥΘΕΡΑ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΕΣ ΠΙΝΕΛΙΕΣ

- Το χριστουγεννιάτικο δέντρο
- Γκι, το φυτό του έρωτα!
- Συνταγή για χριστουγεννιάτικες δίπλες
- Τα κάλαντα των Χριστουγέννων
- Μια χριστουγεννιάτικη ιστορία «Δεντρής, ένα ανήσυχο πνεύμα»

Σχολικές εκδηλώσεις

Ο εορτασμός της 28^{ης} Οκτωβρίου

Με ευφάνταστο τρόπο γιορτάστηκε φέτος η επέτειος της 28^{ης} Οκτωβρίου. Η «Ιστορία» ξεπήδησε από το χρονοντούλαπό της και συνάντησε την «Ελλάδα»... Και κάπως έτσι συναρπαστικά, ξεκίνησε η γιορτή.

Η «Ελλάδα» και η «Ιστορία» παρακολουθούν τον Μεταξά που λέει το ιστορικό ΟΧΙ στον απεσταλμένο του Μουσολίνι

Η κ.α. Γαλανού διευθύνει τη χορωδία

Στιγμιότυπο από το δρώμενο: Κουρείον «Η ΩΡΑΙΑ ΕΛΛΑΣ»

Η μεγάλη στιγμή της Απελευθέρωσης, δραματοποιημένη από μαθητές που συμμετείχαν

Οι μαθητές που συμμετείχαν στην γιορτή ήταν:

Βαγενάς Κωνσταντίνος, Γιακουμάτου Μαρία, Γιαννούτσος Φρατζέσκος, Γκέκας Αλέξης, Γούλας Λευτέρης, Δεπούνη Φαίδωνας, Διονυσοπούλου Γαληνή, Ζηνέλης Γιώργος, Κοροντζή Μαρούσα, Κουμούτσου Αρίστη, Κούτρας Δημήτρης, Κυριακόπουλος Αλέξανδρος, Λευκαδίτης Χρήστος, Λινάρδος Δημοσθένης, Ντούλιας Νίκος, Ορφανίδη Μαρκέλα, Πανίτσα Αλέξης, Πανουργιά Μαριάντζελα, Παπαδόπουλος Παναγιώτης, Φαλτσέτος Θάνος, Ψαρρός Βασίλης

Επίσης συμμετείχαν οι μαθητές της χορωδίας υπό την διεύθυνση της κ. Γαλανού Αγάπης

Τη γιορτή επιμελήθηκαν οι καθηγήτριες: Γιαννίση Μαρία, Γκουρνέλου Χριστίνα και Πλούμη Σταυρούλα

Παπαδόπουλος Παναγιώτης

Η επέτειος της 17 Νοέμβρη : « Πολυτεχνείου λόγιοι – εικόνες – δρώμενα »

Ο εορτασμός της επετείου του Πολυτεχνείου ξεκίνησε με το μήνυμα της Υπουργού Παιδείας, Άννας Διαμαντοπούλου, που διάβασε η διευθύντρια του σχολείου μας, η κυρία Μαρία Αγγελοπούλου. Στο λόγο που απηύθηνε στη συνέχεια η διευθύντρια προς τους μαθητές του σχολείου τόνισε πως το μήνυμα « ΨΩΜΙ- ΠΑΙΔΕΙΑ- ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ » δεν είναι απλά ένα εύηχο μήνυμα, αλλά είχε και έχει ουσία. Πάντα είναι επίκαιρο γιατί πάντα ζητάμε παιδεία με την ευρεία έννοια, δηλαδή την καλλιέργεια σωστών προτύπων συμπεριφοράς και ήθους και όχι απλά την απόκτηση γνώσεων.

Η διευθύντρια του 21^{ου} Γυμνασίου κ.α Αγγελοπούλου, διαβάζει μήνυμα της Υπουργού Παιδείας

Η «φοιτητοπαρέα» της γιορτής τραγουδά

Ακολούθησε το κύριο μέρος της γιορτής, κατά τη διάρκεια του οποίου οι μαθητές του σχολείου μας, παρουσίασαν την ιστορική αναδρομή των γεγονότων που οδήγησαν στην εξέγερση του Πολυτεχνείου, με την παράλληλη προβολή ιστορικών στιγμιότυπων. Επίσης παρουσιάστηκαν σχετικά δρώμενα, ποιήματα και τραγούδια.

Στο τέλος οι μαθητές απότισαν φόρο τιμής στους αγωνιστές του Πολυτεχνείου, καταθέτοντας λουλούδια και φωνάζοντας συνθήματα, κλείνοντας έτσι δυναμικά τη γιορτή.

Το τέλος της γιορτής - Οι μαθητές φωνάζουν το σύνθημα « ΨΩΜΙ – ΠΑΙΔΕΙΑ – ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ »

Στη γιορτή συμμετείχαν με αλφαβητική σειρά οι εξής μαθητές:

Γαλανόπουλος Βασίλης, Κομινάτου Ακυλίνα, Κυριακοπούλου Χριστίνα, Μαντζίκα Βιργινία, Μαντουδάκη Χριστίνα, Μαρούντα Ζωή, Μπάσιου Ηλιάνα, Μηλιτσόπουλος Νίκος, Νικολάου Αθηνά, Ντούλιας Νίκος, Ξυγκάκης Μπάμπης, Ορφανίδη Μαρκέλα, Πανίτσας Αλέξης, Παπαδόπουλος Παναγιώτης, Πλούμης Νίκος, Σαζώνη Μαρία, Τριλίβα Ειρήνη, Τσούπρα Σοφία και Φαλτσέτος Θάνος. Τη γιορτή διοργάνωσαν οι καθηγήτριες Μαρία Αργυροπούλου και Βασιλική Σύψα.

Κοράκης Αλέξης

«ΠΟΛΥΜΗΧΑΝΟΙ» ΈΛΛΗΝΕΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Δεν ήταν μόνο ο Οδυσσέας πολυμήχανος. Το ανήσυχο ελληνικό πνεύμα διαπρέπει σήμερα στο διεθνές επιστημονικό στερέωμα. Οι «Μαθητικές Πινελιές» φιλοξενούν δύο εξέχουσες προσωπικότητες που μας κάνουν περήφανους παγκοσμίως.

Μανώλης Κέλλης

Το όνομα του Μανώλη Κέλλη έχει περάσει στο βιβλίο Γκίνες, καθώς τόσο αυτός όσο και τα δύο του αδέρφια, έχουν σπουδάσει στο Πανεπιστήμιο MIT, σε ένα από τα σπουδαιότερα πανεπιστήμια του κόσμου. Ιδιαίτερα ενδιαφέρον είναι το γεγονός ότι ο πατέρας του, αποφάσισε να φύγει για τη Γαλλία το 1989, χωρίς να γνωρίζει καμία ξένη γλώσσα. Σε παλαιότερη συνέντευξή της, η συζύγος του είχε επισημάνει χαρακτηριστικά: «Πήγαμε στο εξωτερικό με τα αγγλικά του Μαγκάιβερ». Σήμερα ο Γιάννης Κέλλης διδάσκει ως επίκουρος καθηγητής στο MIT. Το επιστημονικό του έργο εστιάζεται στην προσπάθεια της καλύτερης κατανόησης του ανθρώπινου γονιδιώματος και βασίζεται σε αλγόριθμους και τεχνικές ανάλυσης οι οποίες επιτρέπουν τη σύγκριση του με τα γονιδιώματα άλλων ζωντανών οργανισμών. Στόχος της εργασίας του είναι η αναζήτηση “εξελικτικών αποτυπωμάτων”, δηλαδή κοινών χαρακτηριστικών στον τρόπο με τον οποίον μια δεδομένη ακολουθία DNA εξελίχθηκε μέσα στον χρόνο.

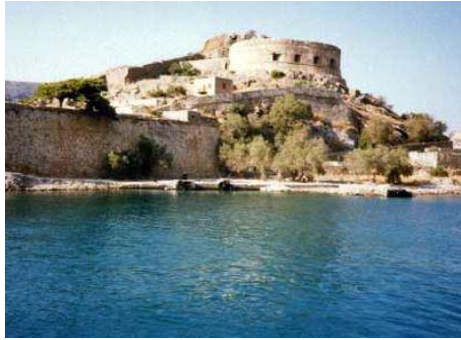
Σταμάτης Κριμιζής

Ο Σταμάτης Κριμιζής έχει στο ενεργητικό του μια μακροχρόνια και διακεκριμένη καριέρα σαν εκπαιδευτικός και πρωτοπόρος ερευνητής με πειράματα στα σπουδαιότερα διαστημικά προγράμματα των Η.Π.Α. καθώς και της διεθνούς επιστημονικής κοινότητας. Σπούδασε στο Πανεπιστήμιο της Μινεσότα, απ' όπου έλαβε το πτυχίο της Φυσικής το 1961 και στο Πανεπιστήμιο της Αϊόβα, όπου απόκτησε Μεταπτυχιακό και Διδακτορικό στη Φυσική. Με τη διδακτορική του διατριβή για πρώτη φορά ερμηνεύτηκε η διαπλανητική διάδοση των πρωτονίων μέσα από μια διαδικασία διάχυσης, η οποία έγινε γνωστή σαν «το μοντέλο Κριμιζή».

Σα μεταπτυχιακός ακόμα φοιτητής στο Πανεπιστήμιο της Αϊόβα, εξελέγη από τη NASA σαν συνεργεννητής για το πείραμα του Πανεπιστημίου που εστάλη με το διαστημόπλοιο Mariner 4, που ήταν η πρώτη αποστολή στον Άρη. Ο ίδιος επινόησε, σχεδίασε και κατασκεύασε τον πρώτο μετρητή στερεάς κατάστασης που εστάλη ποτέ στο διάστημα. Στις αρχές της δεκαετίας του 1970, συνέλαβε και υλοποίησε την ιδέα ενός διαστημικού πειράματος που θα εξερευνούσε τις πηγές των ραδιενεργών πηγών της γης. Η επιστημονική προσφορά του Δρ Κριμιζή έχει αναγνωριστεί από πολλούς επιστημονικούς οργανισμούς. Ανάμεσα στις πολλές τιμητικές διακρίσεις που έχει λάβει, πρέπει να αναφερθεί ότι στο Παγκόσμιο Διαστημικό Συνέδριο του 2002 του παρεδόθη το Βραβείο Διαστημικών Επιστημών COSPAR, η υψίστη τιμητική διάκριση που η παγκόσμια διαστημική επιστημονική κοινότητα έχει δώσει. Το 1979 η Διεθνής Αστροναυτική Ένωση έστειλε το δικό του όνομα στον ουρανό, μετονομάζοντας τον Αστεροειδή 1979 UH, σε 8323 KRIMIZIS. Είναι ο μόνος επιστήμονας στον κόσμο, ο οποίος με τα όργανα που έχει σχεδιάσει έχει εξοπλίσει διαστημικά σκάφη σε αποστολές στους επτά από τους εννέα πλανήτες του ηλιακού μας συστήματος

Γαλανόπουλος Βασίλης

Σπιναλόγκα

Αυτό το όνομα, σήμερα πια, είναι αρκετά οικείο στους περισσότερους από εμάς. Με το άκουσμά του το πρώτο που σκεφτόμαστε είναι η λέπρα, μια τόσο άσχημη κατάσταση, που έγινε ευρύτερα γνωστή με τη φημισμένη σειρά « Το νησί ». Με αφορμή αυτή τη σειρά θα ήθελα να αναφερθώ στη ζωή όσων είχαν προσβληθεί από αυτή την ασθένεια.

Αυτός που ανακάλυψε τη συγκεκριμένη αρρώστια ονομαζόταν « Χάνσεν », από τον οποίον πήραν οι λεπροί το όνομα « χανσενικοί». Οι λεπροί, πριν γίνει η Σπιναλόγκα το επόμενο σπίτι τους, αποτελούσαν κοινωνικό στίγμα και αποφεύγονταν με κάθε τρόπο. Για παράδειγμα, έπρεπε να φορούν κουδούνια προκειμένου να προειδοποιούν τον κόσμο να μην τους πλησιάζει. Μετά από καιρό αποφάσισε η ελληνική κυβέρνηση πως θα αποτελούσε «υπέροχη» λύση η απομόνωσή τους σε αυτό το μικρό νησί με το όνομα «Σπιναλόγκα». Έτσι στις 30 Μαΐου 1930 έγινε επίσημα το νησί των λεπρών με αρχικό αριθμό 250 αρρώστων. Αρχικά δεχόταν χανσενικούς μόνο από την Κρήτη, αλλά αργότερα και από το εξωτερικό και γι' αυτό χαρακτηρίστηκε « Διεθνές Λεπροκομείο».

Η ζωή τους εκεί ήταν σαν αυτές όλων των ανθρώπων. Στην αρχή όμως ήταν πολύ δύσκολη. Έπρεπε να προσαρμοστούν σε ένα διαφορετικό περιβάλλον από αυτό που είχαν συνηθίσει, μακριά από τις οικογένειές τους. Έπαιρναν κάποιο πολύ μικρό επίδομα που όμως δεν κάλυπτε τις περισσότερες φορές την αναγκαία τροφή και τα φάρμακά τους. Μερικοί λεπροί είχαν μιλήσει για εξαθλίωση. Παρόλα αυτά πάλεψαν και κατάφεραν να δημιουργήσουν μια κοινωνία με σχετικά φυσιολογική ζωή. Έφεραν στην καθημερινότητά τους τον κινηματογράφο, την εφημερίδα, έφτιαξαν καφενείο και κουρείο, παντρεύονταν και έκαναν παιδιά, όπως οι υπόλοιποι άνθρωποι. Επίσης είχαν εκκλησία με παπά κάποιον που χωρίς να είναι ο ίδιος λεπρός δέχτηκε να μοιραστεί τη ζωή του με τις ζωές των καταδικασμένων ασθενών. Επιπλέον είχαν σχολείο και εξέδιδαν σατυρικό περιοδικό. Πρέπει να σημειωθεί το γεγονός ότι οι λεπροί της Σπιναλόγκα είχαν εξελίξει σε τέτοιο βαθμό τη ζωή τους που είχαν φτάσει σε σημείο να ζουν πιο άνετα από τους κατοίκους του απέναντι χωριού, την Πλάκα.

«Αν μπορούσαν να μιλήσουν οι πέτρες θα σας έλεγαν τα βάσανα, τις χαρές, τις πίκρες, το κλάμα, το δάκρυ και τον πόνο της Σπιναλόγκα». Αυτά είναι τα λόγια του Μανώλη Φουντουλάκη, ενός από τους επιζήσαντες της Σπιναλόγκα. Όταν προσβλήθηκε από τη λέπρα ήταν μόλις 26 χρονών και έζησε πολλά σ' αυτό το νησί. Σύμφωνα με τα λόγια του «Δεν είχε μόνο βάσανα η Σπιναλόγκα... Είχε γλέντια, χορούς, είχε απ' όλα. Ένα καλό χωριό ήταν εκείνα τα χρόνια, υπήρχε αγορά, καφενεία που τα είχαν φτιάξει οι άρρωστοι».

Επίσης σύμφωνα με την μαρτυρία του, στη Σπιναλόγκα γινόταν κανονικό εμπόριο. Από τα χωριά της Κρήτης έφερναν τρόφιμα και τα πουλούσαν εκεί. Ότι όμως έβγαινε από τη βάρκα και ακουμπούσε στη Σπιναλόγκα δεν το γυρίζαν πίσω. Εάν δεν πουλιόταν κάτι, το πετάγανε στη θάλασσα, καθώς θεωρούσαν πως ήταν μολυσμένο. Τα λεφτά δεν τα έπαιρναν από τα χέρια των αρρώστων, αλλά τα τοποθετούσαν σε κλίβανο και τα απολύμαιναν και ύστερα ένας υπάλληλος έδινε στον καθένα ό,τι έπρεπε να πάρει.

Το 1957 το νησί εκκενώθηκε καθώς βρέθηκε η θεραπεία για αυτήν την τρομερή ασθένεια. Η Σπιναλόγκα αποτελεί σήμερα τουριστικό κέντρο, που πιθανόν μετά την προβολή της σειράς να δέχεται περισσότερους επισκέπτες.

Τέλος, πρέπει να αναφερθεί ότι έχει γραφτεί ένα βιβλίο σχετικά με την ιστορία της Σπιναλόγκα, από την αγγλίδα συγγραφέα Victoria Hislop, με το όνομα « Το νησί ». Είναι ιδιαίτερα ενδιαφέρον, με πλούσιες εικόνες και εντυπωσιακές περιγραφές.

*Μια νέα συγγραφέας
Παπαδημητρίου Κατερίνα*

ΓΝΩΜΕΣ

Ξέρεις να διαχειρίζεσαι το χρόνο σου;

Στην εποχή μας ο χρόνος είναι πολύτιμος σε όλους τους τομείς της ανθρώπινης ζωής. Η επιτυχία στη ζωή και η υλοποίηση των στόχων κρίνονται από τη σωστή εκμετάλλευση του χρόνου. Ο χρόνος μάς χαρίζει αυτοπεποίθηση και ασφάλεια, όταν όμως είμαστε σε θέση να τον διαχειριζόμαστε σωστά.

Μεγάλη σημασία έχει ο ελεύθερος χρόνος και για τους μαθητές, καθώς δεν αποτελεί απλώς μια ανάπαυλα, αλλά ικανοποιεί και τις ψυχικές μας ανάγκες. Όλοι αναζητούν περισσότερο ελεύθερο χρόνο για

να μπορούν να ασχοληθούν με διάφορες δραστηριότητες, αθλητικές, πνευματικές και καλλιτεχνικές. Αυτές οι ενασχολήσεις ξεκουράζουν το σώμα μας, γαληνεύουν την ψυχή μας, καλλιεργούν το πνεύμα μας και προάγουν την κοινωνική μας ζωή και τις σχέσεις μας.

Ωστόσο υπάρχουν κάποια εμπόδια στην εκμετάλλευση του ελεύθερου χρόνου. Τέτοια εμπόδια είναι η άσκοπη χρήση του κινητού, η ανεξέλεγκτη ενασχόληση με την τηλεόραση, τον υπολογιστή και με τα ηλεκτρονικά παιχνίδια. Όταν όμως δεν επηρεαζόμαστε από τα παραπάνω εμπόδια και μπορούμε να διαχειριζόμαστε σωστά τον χρόνο μας, τότε απαλασσόμαστε από το άγχος της καθημερινότητας και έτσι η ζωή μας γίνεται καλύτερη.

Εμάς, τους μαθητές θα μας βοηθούσε στην διαχείριση του χρόνου μας να έχουμε ένα φύλλο ελέγχου του χρόνου μας, το οποίο να περιλαμβάνει την αναλυτική καταγραφή των ενεργειών της καθημερινότητας, τον καθορισμό προτεραιοτήτων, τον υπολογισμό του χρόνου διεκπεραίωσης του κάθε μαθήματος, την

καταγραφή των παραγόντων που μας ωθούν στο να διακόπτουμε το διάβασμά μας και τέλος, την αναγκαιότητα του ελεύθερου χρόνου.

Ο χρόνος δεν επανέρχεται. Ο Γερμανός συγγραφέας Τόμας Μαν έχει πει:
« Χρησιμοποίησε το χρόνο σου, γιατί είναι ανεκτίμητος, καθώς η αιωνιότητα. Το χτες δεν ξαναέρχεται, το αύριο δεν είναι σίγουρο, μόνο το σήμερα είναι δικό σου, κι αν χρονοτριβείς το χάνεις».

Φωτεινή Νικολαΐδη

Εφηβεία και σχέσεις

Είσαι αγόρι ή μήπως είσαι κορίτσι; Ότι και να'σαι δεν έχει σημασία. Και οι δύο αλλάζετε κατά την περίοδο της εφηβείας και θα συνεχίσετε να αλλάζετε καθ'όλη την διάρκεια της ζωής σας .

Είπα την λέξη εφηβεία ε; Είσαι σίγουρος/η πως ξέρεις τι είναι; Κοίτα, για να μην μπλέξουμε τώρα με επιστημονικούς όρους και υψηλά γράμματα, άνοιξε τα ματάκια σου καλά και διάβασε παρακάτω !!!

Λοιπόν, έχεις παρατηρήσει αλλαγές πάνω στο σώμα σου; (Ενωώ λόγω ανάπτυξης, όχι αν μαύρισες λίγο παραπάνω το καλοκαίρι και έχεις κρατήσει ακόμα λίγο χρώμα!) Έχεις μήπως αραιά και που νευράκια και δεν ξέρεις τι σου φταίει; Για σκέψου λίγο καλό μου, μπας και αρχίζει το ματάκι σου να παίζει γύρω γύρω και να κοιτάει προς το αντίθετο φύλο; Λέμε ρε παιδί μου, λέμε τώρα, μην τυχόν και σου γυάλισε τίποτα και δεν το έχεις καταλάβει; Αν σου συμβαίνει λοιπόν κάτι από τα παραπάνω, τότε απευθύνομαι στο πλέον κατάλληλο άτομο. Ναι, σε εσένα, που ενώ στον πίνακα υπάρχουν εξισώσεις και χρονικές αντικαταστάσεις, το ματάκι σου παίζει στο κινητό, στο απέναντι θρανίο και το μυαλό σου ταξιδεύει ελεύθερο έξω από την γκρι, βαριά πόρτα της αίθουσας .

Τον τελευταίο καιρό πρέπει να ομολογήσω (μάλλον, πάει πολύς καιρός) πως τα αυτάκια μου ακούνε πολύ συχνά τις φράσεις: «Θες να τα φτιάξουμε; - Τα χουμε - Είναι το αγόρι μου /κορίτσι μου -Πω τι μανάρι είναι αυτό !- Ρε φίλε , τι γκομενάκι είναι αυτό ».....και άλλα πολλά που δεν είναι της παρούσης τώρα .

Στην εφηβεία λοιπόν, παίρνουν τα μυαλά αέρα, αρχίζουν οι πεταλουδίτσες και το σφίξιμο στο στομάχι καθώς και τα χτυποκάρδια στα θρανία. Έτσι όλοι παρασύρονται, βιάζονται να μεγαλώσουν και να περάσουν στο πρώτο φιλί, σε αγκαλιές και γιατί όχι, τα τελευταία ακόμα και στην πρώτη ερωτική εμπειρία, ενάντια σε όλα τα ιατρικά δεδομένα που το απαγορεύουν σε τόσο μικρή ηλικία . Όλα αυτά, μπορούν να αποδειχθούν μεγάλα, πρόωρα και πολλές φορές ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΑ λάθη. Για να νιώσεις δηλαδή άντρας, πρέπει να κολλήσεις κάποιο σεξουαλικά μεταδιδόμενο νόσημα ή για να νιώσεις γυναίκα, να φορτωθείς μια ανεπιθύμητη εγκυμοσύνη από τα 15 σου;

Τώρα θα λέτε , μωρέ πολύ συντηρητικό άτομο δεν είσαι; Τι μας λες; Να μην έχουμε σχέσεις; Η απάντησή μου λοιπόν είναι: Δε σου είπα να βάλεις κελεμπία ούτε κάτι παρόμοιο... Δεν έρχομαι από την εποχή του λίθου ξέρετε ... Απλά όπως έλεγαν και οι αρχαίοι: «Μέτρον άριστον». Όλα με μέτρο . Ζήσε τη στιγμή και την κάθε ηλικία. Μην ξεπερνάς το μέτρο επειδή κάποια άλλοι στο επιβάλλουν με τον τρόπο τους ή για να είσαι κι εσύ μέσα στη ... μόδα (όσο μπορεί να χαρακτηριστεί τέλος πάντων το συγκεκριμένο φαινόμενο ως μόδα). Και σκέψου, άμα φτάσεις τώρα να κάνεις κάτι ας πούμε «ΠΡΟΧΩΡΗΜΕΝΟ» , στα 20 σου δηλαδή τι θα κάνεις;;;

Μαθήτρια Γ Γυμνασίου

Το τίμημα της φήμης

Πολλοί νέοι φιλοδοξούν να γίνουν διάσημοι και να τους αναγνωρίζουν όλοι οι άνθρωποι σε ολόκληρο τον κόσμο. Ωστόσο πολλοί από αυτούς δεν έχουν αναλογιστεί το τίμημα της φήμης.

Αυτή η ανάγκη των ανθρώπων είναι πολύ λογική, αφού στις μέρες μας τα πρότυπα των πιο πολλών νέων είναι κάποιο αναγνωρίσιμο άτομο. Θεωρούν ότι, αν για παράδειγμα καταφέρουν να τους θαυμάζουν εκατομμύρια άτομα και αν κάθε τους κίνηση γίνεται μόδα, θα έχουν καταφέρει κάτι απερίγραπτα σημαντικό. Συγκεκριμένα, πολλοί νέοι θαμπώνονται από τη λάμψη των διάσημων ανθρώπων και την εικόνα που προβάλλουν, όπου δεν συμβαίνει τίποτα δυσάρεστο στη ζωή τους και είναι πανευτυχείς. Σε πολλά άτομα η ιδέα του να βγαίνουν από τη λιμουζίνα και οι paparazzi να κάνουν τα πάντα για μια δήλωσή ή έστω για μια φωτογραφία, φαντάζει ιδανική στα μάτια τους.

Ωστόσο, θα έπρεπε να σκεφτούν και τις αρνητικές πλευρές αυτού του τρόπου ζωής. Καταρχάς οι paparazzi διεισδύουν στην προσωπική τους ζωή. Όταν κάνουν κάτι το οποίο είναι επιλήψιμο, αυτό έχει αντίκτυπο στη καριέρα τους και στην φήμη τους. Κατά την άποψη μου το μεγαλύτερο αρνητικό είναι ότι δεν μπορούν να απολαύσουν μια ήσυχη μέρα ακόμα και στο ίδιο τους το σπίτι, αφού κατακλύζονται από τους θαυμαστές τους. Πολλοί διάσημοι έχουν κατά καιρούς εκφράσει τη δυσαρέσκειά τους με αυτό το ανελέητο κυνηγητό.

Επομένως, το τίμημα της δόξας είναι μεγάλο και πριν αποφασίσει κανείς ότι θέλει να την αποκτήσει πρέπει να το σκεφτεί καλά.

Βαγενάς Κωνσταντίνος

6.12.2008

Αυτή η μέρα συγκλόνησε όλους τους Έλληνες. Μια μέρα που χαρακτήρισε για πάντα με το αίμα ενός αθώου παιδιού, του Αλέξη Γρηγορόπουλου. Τώρα, δύο χρόνια ακριβώς μετά τον άδικο χαμό αυτού του νέου, οι μαθητές συνεχίζουμε να τον πενθούμε κάνοντας αποχές από το μάθημα και καταλήψεις σχολικών κτιρίων. Άραγε, οι τρόποι με τους οποίους διαλέγουμε να τιμήσουμε τον αδικοχαμένο έφηβο είναι σωστοί; Μήπως το μόνο που καταφέρνουμε είναι να φτάνουμε σε ακραίες συμπεριφορές;

Σίγουρα, θα ήταν πιο σωστό, αντί να φτάνουμε σε ακρότητες, να τιμούμε τον Αλέξη και να δείχνουμε την αντίδρασή μας και την οργή μας στην βία με το να κάνουμε ειρηνικές πορείες, χωρίς έκτροπα, τηρώντας ενός λεπτού σιγή ή οργανώνοντας σχολικές εκδηλώσεις. Άλλωστε με την αρνητική και μη αρμόζουσα σε μαθητές συμπεριφορά το μόνο που καταφέρνουμε είναι να υποβαθμίζουμε όλο και περισσότερο τη δημόσια εκπαίδευση, δείχνοντας ότι χρησιμοποιούμε τον χαμό του Αλέξη μόνο και μόνο για να χάνουμε μάθημα. Παράλληλα περνάμε το μήνυμα ότι η νεολαία δεν ξέρει να εκφράζεται με αποτελεσματικό τρόπο και αφήνουμε να θεωρείται ότι είναι από άλλους υποκινούμενη. Βέβαια, εδώ πρέπει να αναφέρουμε ότι υπάρχουν και μαθητές που με ωριμότητα και σοβαρότητα συμμετέχουν σε αποχές και καταλήψεις, γιατί πραγματικά πιστεύουν ότι με αυτόν τον τρόπο τιμούν τον Αλέξη. Πρέπει όμως να αναλογιστούμε πως υπάρχουν ουσιαστικοί τρόποι αντίδρασης, αρκεί να τους αναζητήσουμε με υπευθυνότητα.

Βαγγέλης Παλουμπιώτης

ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΜΑΤΙΕΣ

Ο ποδοσφαιριστής Luciano της Παναχαϊκής μιλάει για όλα

-Πώς αποφασίσατε να έρθετε στην Παναχαϊκή και γιατί ;

-Αποφάσισα να έρθω στην Παναχαϊκή επειδή πρώτα απ' όλα είναι μια ομάδα που έχει μεγάλη ιστορία στο ελληνικό ποδόσφαιρο και κατά την γνώμη μου άδικα βρίσκεται στην Γ' κατηγορία , για εμένα δεν αξίζει να βρίσκεται εδώ . Ήρθα με το σκεπτικό ότι έχει την δυνατότητα να γυρίσει στην Superleague δηλαδή εκεί που της αξίζει . Έχει πάρα πολύ κόσμο που αγαπάει την ομάδα και είναι ένα πλεονέκτημα για κάθε ομάδα να έχει κόσμο που να την αγαπάει στις μέρες μας . Θα ήθελα να τελειώσω την καριέρα μου σε μια ομάδα όπως η Παναχαϊκή .

-Τι πιστεύετε, θα ανεβεί η ομάδα κατηγορία ή θα μείνει στάσιμη;

-Εγώ πραγματικά θέλω να ανέβει η ομάδα και γι' αυτό ήρθα να βοηθήσω. Δεν είναι εύκολη αυτή η κατηγορία, έχουν γίνει πολλά λάθη στο παρελθόν και ακόμα γίνονται. Πιστεύω ότι όλοι πρέπει να είναι ενωμένοι για να μπορέσει να ανέβει η ομάδα.

-Θεωρείτε ικανοποιητική την μέχρι τώρα πορεία στο πρωτάθλημα;

-Καταρχάς είναι η μόνη ομάδα που είναι αήττητη .Μπορεί να μην έχει καταφέρει να παίξει το ποδόσφαιρο που θέλει ο κόσμος αλλά μας ενδιαφέρει ότι είμαστε ένα βαθμό από τη κορυφή δηλαδή μες στους στόχους μας. Τίποτα δεν έχει κριθεί ακόμα, αν καταφέρει και ανεβεί η ομάδα θα είναι μια καλή χρονιά αλλιώς θα είναι πάλι μια άσχημη χρονιά για την Παναχαϊκή γιατί όπως είπα και πριν δεν της αξίζει η κατηγορία αυτή .

-Οι παίκτες είναι σε θέση να ανεβάσουν την ομάδα;

-Οι παίκτες είναι έμπειροι και έχουν παίξει στην Α' κατηγορία ακόμα και πριν ένα χρόνο. Επίσης η ομάδα έχει πολλούς νέους παίκτες με φιλοδοξίες και παίκτες οι οποίοι είναι ικανοί να ανεβάσουν την ομάδα, πράγμα που με οδήγησε στην απόφαση να έρθω.

-Τι γνώμη έχετε για τον προπονητή ;

-Ο προπονητής προσπαθεί παραπάνω να φτιάξει την ομάδα γιατί δεν πήρε την ομάδα από την αρχή της χρονιάς . Είναι νεαρός στην ηλικία και προσπαθεί να βοηθήσει όσο μπορεί και σε οτιδήποτε και να πει εμείς τον ακολουθούμε για να έχουμε ένα θετικό τέλος . Αυτό μετράει σε ένα προπονητή δηλαδή να ταιριάζει σε όλους τους τομείς με τους παίκτες του και να παλεύει για την ομάδα . Αυτά τα στοιχεία δείχνει μέχρι τώρα ο προπονητής .

-Πιστεύετε ότι με την βοήθεια των οπαδών που μέχρι τώρα δεν τη βλέπουμε όπως παλιότερα θα ανεβεί η ομάδα ;

-Αυτή είναι μια μεγάλη απώλεια που έχουμε μέχρι τώρα . Όπως έχω ξαναπεί , η Παναχαϊκή δεν είναι ο πρόεδρος , ούτε οι παίκτες της αλλά ο λαός της . Ο κόσμος πρέπει να έρθει να φωνάζει όταν πρέπει να φωνάζει και να διαμαρτυρηθεί όταν πρέπει . Εμείς χρειαζόμαστε τον κόσμο γιατί χωρίς αυτόν στο γήπεδο είναι σαν να τρως φαγητό χωρίς αλάτι ,δηλαδή δεν έχει νόημα .

-Πως βλέπετε τη κατάσταση που επικρατεί στον ελληνικό πρωτάθλημα όπου οι δυο «μεγάλες» ομάδες έχουν αποκλειστεί από την Ευρώπη ενώ οι τρεις «μικρότερες» έχουν μια καλή πορεία φέτος στην Ευρώπη ;

-Πιστεύω ότι είναι το καλύτερο για το ελληνικό ποδόσφαιρο .Αυτές οι τρεις ομάδες για μένα δεν είναι μικρές αλλά μεγάλες . Όμως η καλή πορεία των «μικρότερων» ομάδων πρέπει να υπάρξει και στο ελληνικό πρωτάθλημα , δηλαδή δεν πρέπει να παλεύουν κάθε χρόνο οι δυο «μεγαλύτερες» για τον τίτλο του πρωταθλητή αλλά πρέπει να προσπαθήσουν και όχι να μόνο συμμετέχουν μόνο γιατί δεν έχει νόημα για μένα . Εφόσον έχουν μια καλή χρονιά στην Ευρώπη όπως φέτος πρέπει να αρχίσουν να πιστεύουν παραπάνω στον εαυτό τους γιατί μπορεί να ξεπεράσουν τις «μεγάλες» και να κατακτήσουν το πρωτάθλημα όποια στιγμή θέλουν .

-Πως θα χαρακτηρίζατε την διατησία σε όλο το ελληνικό πρωτάθλημα ;

-Είναι κακό που κάθε ομάδα μεγάλη ή μικρή όταν χάνει έχει την δικαιολογία της διατησίας . Δεν έχει κανείς το θάρρος να πει ότι βρισκόμασταν σε άσχημη μέρα και δεν παίξαμε καλό ποδόσφαιρο γι' αυτό και χάσαμε . Πάντα προσπαθεί να ρίχνει την ευθύνη σε κάποιον άλλον . Αυτό είναι το πιο εύκολο για μένα σε αυτή τη ζωή . Παρ' όλα αυτά δεν λέω ότι δεν φταίει και η διατησία γιατί υπάρχουν και διατητητές που το παρακάνουν αλλά να ξέρουμε ότι όλοι κάνουμε λάθη . Πρέπει να το καταλάβουμε αυτό αλλά πρέπει να ξέρουν και οι παράγοντες ότι όταν παίζει μια μεγάλη και μια μικρή και χάσει η μεγάλη από τη μικρή δεν σημαίνει ότι η μικρή ομάδα δεν αξίζει να κερδίσει αλλά πρέπει να παραδεχθεί ότι οι άλλοι ήταν καλύτεροι και δεν βρίσκονταν οι ίδιοι σε καλή φόρμα και έτσι έχασαν .

*Αλέξης Γκέκας
Νίκος Πλούμης*

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΕΜΑΤΑ ΜΕ ΤΟ ΝΙΚΟ ΝΤΟΥΛΙΑ Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΟΥ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ

Στο πρώτο ποδοσφαίρεμα θα ασχοληθούμε με την εξέλιξη του ποδοσφαίρου ή football ή soccer, όπως το λένε και οι φίλοι μας οι Αμερικάνοι.

Το ποδόσφαιρο δεν είχε πάντα αυτή τη μορφή που έχει σήμερα. Στην πρώιμη μορφή του, ήταν ένα άναρχο παιχνίδι που παιζόταν από ερασιτέχνες, σε κακούς αγωνιστικούς χώρους. Πρώτος επίσημος αγώνας έγινε το 1860, ανάμεσα στην Σέφιλντ και στην Χάλαμ, με τελικό σκορ 2-0, υπέρ των γηπεδούχων.

Όπως προανέφερα, στους ποδοσφαιρικούς αγώνες, κατά την εποχή του 60 τον πρώτο λόγο στο παιχνίδι των ομάδων είχαν οι επιθετικοί, οι οποίοι σκόραραν και έπαιρναν την μεγαλύτερη δόξα. Αργότερα, τη σκυτάλη στην ηγεσία των ομάδων παίρνουν οι μέσοι που παίζουν θεαματικό ποδόσφαιρο. Στη σημερινή εποχή κύριο ρόλο στο παιχνίδι των ομάδων τους έχουν οι αμυντικοί. Οι παίχτες της αμυντικής γραμμής, πρέπει να εκτελούν σωστά τα ανασταλτικά τους καθήκοντα, αλλά και να έχουν επιτελικό ρόλο.

Σήμερα το ποδόσφαιρο στηρίζεται στους αμυντικούς αλλά και στους προπονητές οι οποίοι καθορίζουν τα συστήματα. Σε αυτές τις αλλαγές συντέλεσαν αρκετά μερικές από τις μεγαλύτερες προσωπικότητες του αθλήματος. Πρώτος ο μεγάλος Giohan Croif που αφομοίωσε και διεύρυνε το total football, την τακτική της Εθνικής Ολλανδίας κατά το 1970. Έπειτα ο Frank Paicard που έδωσε άλλη πνοή στους συλλόγους από τους οποίους πέρασε. Και τέλος, ο SPECIAL ONE ZOCE MOIRINHO. Ο μάγος της προπονητικής που με τις τακτικές του άλλαξε το ρου της ποδοσφαιρικής ιστορίας.

Νίκος Ντούλιας

ΜΟΥΣΙΚΟ...ΛΟΓΙΕΣ

ΚΛΑΣΙΚΗ ΚΙΘΑΡΑ

Η κλασική κιθάρα είναι μια κιθάρα με 6 χορδές. Ανήκει ως είδος στα χορδόφωνα και με αυτήν μπορούμε να παίζουμε κυρίως κλασική μουσική, αν και χρησιμοποιείται ευρέως και σε άλλου τύπου ρεπερτόριο. Στην κλασική κιθάρα χρησιμοποιούνται ως πλήκτρα τα δάκτυλα και όχι η πένα. Η διαφορά της από την ακουστική κιθάρα σε ζητήματα τεχνικής, κατασκευής και ήχου είναι πολύ μεγάλη παρόλο που η εξωτερική εμφάνιση ενίοτε ξεγελά ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά στις κιθάρες.

Αλέξης Πανίτσας

Ποια είναι πραγματικά η Lady Gaga;

Η Lady Gaga αποτελεί αναμφισβήτητα ένα από τα μεγαλύτερα αστέρια της pop μουσικής βιομηχανίας. Υπάρχουν πολλά πράγματα που πολλοί δε γνωρίζουν για αυτήν.

Το κανονικό όνομα της Lady Gaga, το οποίο είναι Stefani Joanne Angelina Germanotta δεν είναι γνώριμο στους πιο πολλούς. Το ψευδώνυμό της το εμπνεύστηκε ο μουσικός παραγωγός Rob Fusari από το τραγούδι των Queen "Radio Gaga".

Η Lady Gaga γεννήθηκε στις 28 Μαρτίου το 1986 στην Νέα Υόρκη. Έκανε μαθηματα πιάνου από την ηλικία των 4 και έγραψε την πρώτη της μπαλάντα στο πιάνο όταν ήταν 13. Η Gaga περιγράφει τον εαυτό της ως μαθήτρια ότι ήταν πολύ αφοσιωμένη, πολύ μελετηρή και πολύ πειθαρχημένη καθώς και λίγο ανασφαλής. Ακόμα έχει δηλώσει: «Τα παιδιά της ηλικίας μου συνήθιζαν να με κοροιδεύουν γιατί ήμουν πολύ προκλητική και πολύ εκκεντρική». Ένιωθε ότι δε ταίριαζε εκεί και ένιωθε σαν τέρας. Έτσι είχε μόνο μια βασική ομάδα φίλων. Ακόμα έχει δηλώσει ότι της άρεσαν πολύ τα αγόρια, ήταν καλή μαθήτρια αλλά το τραγούδι είναι το πιο σημαντικό για εκείνη.

Σε ηλικία 17 ετών πήγε στο Tisch School of the Arts. Η Lady Gaga στην αρχή έγραφε τραγούδια για άλλους καλλιτέχνες. Το 2008 έβγαλε το πρώτο της cd με το όνομα «The fame», το οποίο έγινε νούμερο 1 σε πολλές χώρες. Το άλμπουμ «The fame» έχει πουλήσει πάνω από 12 εκ αντίτυπα σε όλο τον κόσμο.

Η Lady Gaga έχει επηρεαστεί από τους Queen, Michael Jackson, Britney Spears, Madonna και άλλους πολλούς. Όταν την ρώτησαν πως της φαίνεται που τη συγκρίνουν με τη Madonna, αυτή απάντησε: «Δεν θέλω να ακουστεί αλαζονικό, αλλά έχω φτάσει το στόχο μου να φέρω επανάσταση στην pop μουσική. Η τελευταία επανάσταση ξεκίνησε από Madonna πριν από 25 χρόνια».

Η Lady Gaga έχει κερδίσει πολλούς τίτλους και βραβεία. Αποτελεί αναμφισβήτητα ένα από τα άτομα που έχουν επηρεάσει τον κόσμο μας. Με βάση μια έρευνα που έκανε το περιοδικό Times ήταν στην 1η θέση ανάμεσα στα άτομα που έχουν επηρεάσει τον κόσμο για το 2009. Έχει ανακηρυχθεί ως twitter queen και έχει γίνει ο πρώτος εν ζωή άνθρωπος με πάνω από 10.000.000 φίλους στο facebook.

Βαγενάς Κωνσταντίνος

Είδαμε και παρουσιάζουμε...

Μαθητική εκδήλωση για το Νίκο Καββαδία

από τη Σοφία Τσούπρα

Μια αξιόλογη εκδήλωση πραγματοποιήθηκε την Κυριακή στις 5/12/2010 στην « Πολιτεία » από μαθητές λυκείου. Το κεντρικό θέμα ήταν η ζωή και το έργο του Καββαδία. Ο Νίκος Καββαδίας ήταν θαλασσινός ποιητής. Ήταν καπετάνιος σε εμπορικά πλοία. Γεννήθηκε στις 11 Ιανουαρίου 1910 από Κεφαλλονίτες γονείς στη Μαντζουριά, μια περιοχή μεταξύ Κίνας και Ρωσίας. Τον ενέπνεαν οι ωκεανοί, οι εξωτικές χώρες, τα λιμάνια, τα ταξίδια και η ζωή των ναυτικών. Ήταν γνήσια η έμπνευσή του. Είχε άλλα δύο αδέρφια τη Τζένια (Ευγενία) και το Μήκια (Δημήτρη). Ο πατέρας του, Χαρίλαος Καββαδίας, διατηρούσε γραφείο γενικού εμπορίου διακινώντας μεγάλες ποσότητες εμπορευμάτων με κύριο πελάτη τον τσαρικό στρατό. Το 1934 η οικογένειά του μετακομίζει από τον Πειραιά στην Αθήνα. Το σπίτι του γίνεται τόπος συγκέντρωσης λογοτεχνών, ζωγράφων και ποιητών. Ο Καββαδίας την εποχή εκείνη περιγράφεται ως ένας λιγομίλητος και απλός άνθρωπος, ατημέλητος, χαριτωμένος, εγκάρδιος, με ανεξάντλητο χιούμορ, αγαπητός στους πάντες.

Το συγγραφικό του έργο είναι ιδιαίτερα σημαντικό και περιλαμβάνει μερικά από τα πιο γνωστά ποιήματα, όπως: «Ένας νέγρος θερμαστής από το Τζιμπουτί», «Θεσσαλονίκη», «Ένα μαχαίρι», «Ο σταυρός του νότου» και άλλα πολλά, που έχουν μελοποιηθεί από το συνθέτη Θάνο Μικρούτσικο και έχουν γίνει ευρύτατα γνωστά με τις φωνές των: Βασίλη Παπακωνσταντίνου, Αδερφών Κατσιμίχα. Επίσης έχει γράψει και πεζογραφήματα, από τα οποία το πιο αντιπροσωπευτικό είναι η «Βάρδια».

Με τη μουσική και την απαγγελία τα παιδιά μάς πλάνεψαν και μάς οδήγησαν σε λιμάνια ξένα. Το πιο θαυμαστό γεγονός, σε αυτή την σύγχρονη εποχή, είναι ότι τα παιδιά δεν νοιάζονται μόνο για τη σχολική μάθηση αλλά και για την ανθρωπιστική μόρφωση. Οι έφηβοι αυτοί αφιέρωσαν χρόνο και κόπο από τον πολύτιμο ελεύθερο χρόνο τους για να οργανωθεί αυτή η εκδήλωση. Παραβρέθηκε πλήθος κόσμου, εκπρόσωποι των γραμμμάτων και μαθητές από διάφορα σχολεία της Πάτρας. Στο τέλος δόθηκαν συγχαρητήρια για αυτήν την υπέροχη βραδιά στους καθηγητές που συντόνισαν την εκδήλωση και στους μαθητές που συμμετείχαν.

Προβολή νεανικού κινηματογράφου

από τις Γιαννάκη Βασιλίνα & Ζωγοπούλου Ασημίνα

Στα πλαίσια του 7ήμερου προβολής γερμανικού νεανικού ποιοτικού κινηματογράφου που διοργανώθηκε από τη Δ/νση Β/θμιας Εκπαίδευσης Ν.Αχαΐας δια του Τμήματος Πολιτιστικών και Καλλιτεχνικών Αγώνων σε συνεργασία με το Μουσείο Επιστημών και Τεχνολογίας του Πανεπιστημίου Πατρών και το Ινστιτούτο ΓΚΑΙΤΕ (GOETHE ZENTRUM PATRAS), μαθητές του 21^{ου} Γυμνασίου Πατρών παρακολούθησαν την προβολή της ταινίας «Η τάξη πετάει» της Lotte Reiniger.

Η υπόθεση ξετυλίγεται σ' ένα οικοτροφείο. Οι μαθητές ετοιμάζονται να ανεβάσουν ένα έργο για τη χριστουγεννιάτικη εκδήλωση του σχολείου τους, με τίτλο «Η τάξη πετάει». Οι μέρες κυλούν με πρόβες, μαθήματα, όταν ξεσπάει ξαφνικά ένας σοβαρός καβγάς, ανάμεσα στους μαθητές και σε εξωσχολικούς. Οι μαθητές του οικοτροφείου στη συνέχεια ανακαλύπτουν ότι ο άντρας, που ζει σε ένα εγκαταλελειμμένο βαγόνι, που βρίσκεται στο χώρο του οικοτροφείου, είναι ένας παλιός συμμαθητής και καλός φίλος ενός αγαπημένου τους καθηγητή. Οι μαθητές λοιπόν προσπαθούν να ενώσουν τους χαμένους φίλους, ενώ παράλληλα ασχολούνται με τα προσωπικά τους προβλήματα. Τελικά τα προβλήματα λύνονται και το έργο ανεβαίνει με μεγάλη επιτυχία. Πρόκειται για μια ταινία που μιλά για τις ανθρώπινες σχέσεις και για τις ανησυχίες των νέων.

Ήταν μια συγκινητική, αλλά και αστεία συγχρόνως ταινία. Αν και ήταν κάπως δύσκολο να την καταλάβει κανείς στην αρχή, στο τέλος οι περισσότεροι έμειναν ευχαριστημένοι. Η ταινία έχει δεχτεί αρκετά καλές κριτικές. Προσωπικά νομίζουμε ότι ήταν λίγο κουραστική, γιατί δεν είχε πολύ δράση, ώστε να κεντρίσει το ενδιαφέρον μας. Για ένα κοινό όμως μεγαλύτερης ηλικίας, θα ήταν ό, τι πρέπει!

ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΓΕΛΑΣΤΕ ΕΛΕΥΘΕΡΑ.....

Παίρνει μια κυρια τηλέφωνο τον υδραυλικό:

- Σας παρακαλώ ελάτε γρήγορα στο σπίτι μου, η βρύση μου εδώ και δύο ώρες χάνει.
- Και ποιός κερδίζει;

Ένας Πόντιος δουλεύει σε ένα supermarket.

Πάει ο πελάτης και του λέει:

-Κόψε μου ένα τέταρτο ζαμπόν.

Ξεκινάει ο Πόντιος και κόβει, κόβει φτιαχνει μια ντουζίνα.

και ο πελάτης απορημένος του λέει:

-Φτάνει άνθρωπέ μου, ένα τέταρτο σου είπα!

Ο Πόντιος απαντά:

-Έχω ακόμα 10 λεπτά να κόψω.

Τι κάνει ένας Σκωτσέζος όταν πάρει φωτιά το σπίτι του;

Αναπάντητες στην πυροσβεστική!

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΟΥ ΦΙΛΑΘΛΟΥ

Μπλάτερ ημών ρομπέν τοις ουρανοίς,

Ροναλντίνιο το ονομά σου, Σαβιολα η βασιλεια σου

και Αμπολό τω κατσοπλιά σου Μπεκαμ ουράνο επι και Ακτίς,

ρονάλντο ημων του επι -λούσιο, κλόζε η μίνχ σήμεραν,

κασίγιας ημίν Μορίενιες ημών και μη εις ευε- ζινενίν ζίνταν είς πειρασμού

αλλα (τζον αρνέ) ρίσε ημάς κοπό του πονηρού

ΑΑΑΑΑΜΜΜΜΗΗΗΗΗΝΝΝΝΝ!!!!!!:!

Κάνει οτοστόπ ένας τύπος για να πάει Γιάννενα.

Σταματάει ένα αυτοκίνητο

- Πας Γιάννενα; ρωτάει τον οδηγό.

-Ολυμπιακος! απαντά ο οδηγός.

Μια ξανθιά τηλεφωνεί σε μια πιτσαρία στις 2 η ώρα το ξημέρωμα για να κάνει μια παραγγελία.

-Λυπάμαι κυρία μου, της λει ο καταστηματάρχης. Τώρα κλείνουμε.

-Κλείνετε, ε:..... Τότε γιατί λέτε ότι στις δύο μια πιτσα δωρο;

Πρέτσι Μπέιβι

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΕΣ ΠΙΝΕΛΙΕΣ

Χριστούγεννα

Λέξη μαγική ,

*από πολλούς θεωρείται ως γιορτή
και από άλλους ως ευχή .*

*Χρυσόσκονες ,
Χιόνια ,
Παιδιά στους δρόμους
Με γέλια και τραγούδια
Λένε χαρωπά
Τα κάλαντα τα γιορτινά .*

*Κριτάξτε λοιπόν λίγο παρακάτω...
στο κλίμα σας βάζουμε σιγά σιγά
με νόστιμα γλυκά
παραμύθια
Ω
άλλα πολλά !!!!!*

Το χριστουγεννιάτικο δέντρο

Το δένδρο των Χριστουγέννων αποτελεί σήμερα ένα διεθνές χριστουγεννιάτικο έθιμο. Ως χριστουγεννιάτικο έθιμο ανάγεται στον 8ο αιώνα, όταν ο Άγιος Βονιφάτιος θέλησε να εξαλείψει την μέχρι τότε αποδιδόμενη ιερότητα στη βελανιδιά αντικαθιστώντας την με το έλατο, δηλαδή το δένδρο των Χριστουγέννων.

Ο στολισμός του δένδρου συμβολίζει την ευτυχία των ανθρώπων για τη Γέννηση του Θεανθρώπου. Σύμφωνα με κάποιους ερευνητές, το πρώτο στολισμένο δένδρο εμφανίστηκε στη Γερμανία το 1539 και τα πρώτα στολίδια ήταν συσκευασμένα φαγητά ή είδη ρουχισμού ή άλλα χρήσιμα είδη, που στο πέρασμα των χρόνων και με την άνοδο του βιοτικού επιπέδου έδωσαν τη θέση τους σε διακοσμητικά

αντικείμενα. Κατά την παράδοση ο πρώτος που στόλησε δέντρο ήταν ο Μαρτίνος Λούθηρος

Στην Ελλάδα το έθιμο της διακόσμησης του χριστουγεννιάτικου δένδρου ήρθε με το Βαυαρό Βασιλιά Όθωνα το 1833. Το πρώτο χριστουγεννιάτικο δέντρο λοιπόν, στολίστηκε στα ανάκτορα του Ναυπλίου και εν συνεχεία στην Αθήνα, όπου οι κάτοικοι έκαναν ουρές για να το θαυμάσουν. Ωστόσο, το κατεξοχήν ελληνικό παραδοσιακό έθιμο είναι το στολισμένο караβάκι, που προέρχεται από την ναυτική ιστορία της πατρίδας μας. Σήμερα η χριστουγεννιάτικη διακόσμηση απαιτεί το στολισμό ενός από τα δύο. Οι περισσότεροι ισχυρίζονται πως το δέντρο έχει μεγαλύτερη ανταπόκριση . Ωστόσο, πολλοί είναι αυτοί που τα τελευταία χρόνια προτιμούν να κοσμήσουν το παραδοσιακό ελληνικό караβάκι, ... Εσείς .. τι θα διαλέξετε ;;;

Γκι το φυτό του Έρωτα!

Η ελληνική ονομασία του γκι είναι ΙΕΟΣ. Καθαρά εγκυκλοπαιδικά αναφέρουμε πως είναι ημιπαρασιτικό φυτό και φυτρώνει στα έλατα - φυλλοβόλα και αιθαλή δέντρα . Ως γκι αναφέρεται και το αρκουδοπούρναρο , που είναι γνωστό με την ονομασία Ου , αλλά πολύ το ξέρουν ως ήμερο γκι , του οποίου τα φύλλα δεν έχουν μυτερές αλλά στρογγυλεμένες άκρες .

Οι Ρωμαίοι, όπως λέγεται, συνήθιζαν να στέλνουν στους φίλους τους μαζί με τα δώρα τους και κλαδιά δέντρων . Αργότερα τη συνήθεια αυτή αντέγραψαν κατά κάποιον τρόπο οι Χριστιανοί, και κάπως έτσι συνδέθηκε το γκι με τη γιορτή των Χριστουγέννων.

Ένας μύθος λέει πως το γκι εμφανίστηκε για πρώτη φορά στις πατημασιές του Χριστού. Τα αγκαθωτά φύλλα και το κόκκινο χρώμα των καρπών συμβολίζουν τα μαρτύρια και το αίμα του Σωτήρα μας. Γι' αυτό και σε πολλές γλώσσες της Β. Ευρώπης λέγεται και "αγκάθι του Χριστού".

Οι Ρωμαίοι θεωρούσαν το γκι φυτό της γοητείας και της γονιμότητας. Ακόμα και σήμερα πολλοί λένε πως εάν βρίσκεσαι κάτω από ένα κλαδί γκι με ένα αγαπημένο πρόσωπο, θα πρέπει να φιληθείτε, γιατί θεωρείται φυτό της αγάπης και της ειρήνης και κάποιοι θεωρούν πως επισφραγίζει τον έρωτα!. Υπάρχει και ένας μύθος που ενισχύει αυτή τη συνήθεια. Σύμφωνα λοιπόν μ' αυτόν, ήταν κάποτε ένα αγόρι, ο Μπαλντούρ, ο οποίος είχε πεθάνει από το δηλητήριο ενός ιξού. Η μητέρα του η Φρίγκα, η οποία ήταν θεά του έρωτα, ήταν πολύ στενοχωρημένη και έκλαιγε σπαρακτικά πάνω από το νεκρό του σώμα. Τα δάκρυά της εξουδετέρωσαν το δηλητήριο και ο γιος της επέστρεψε στην ζωή. Αυτή, πλημμυρισμένη από χαρά και ευγνωμοσύνη, φίλησε όλους όσους πέρασαν κάτω από τον ιξό - γκι!

Κάποιοι όμως στις περιοχές της Αγγλίας πιστεύουν κάτι τελείως αντίθετο και παλιά έφταναν να κάνουν ακραία πράγματα, για παράδειγμα έκαιγαν όλα αυτά τα δέντρα, γιατί πίστευαν πως όποιος φιληθεί κάτω από αυτά, θα έμενε ανύπαντρος...

Επιλέξτε όποια εκδοχή σας ταιριάζει καλύτερα και ... ποιος ξέρει, Χριστούγεννα έρχονται.

Συνταγή για χριστουγεννιάτικες δίπλες

ΥΛΙΚΑ

Για τη ζύμη

- 1 και 3/4 φλιτζ. αλεύρι σκληρό
- 2 αυγά ολόκληρα
- 2 κρόκους αυγών
- Χυμό από μισό πορτοκάλι
- Ξύσμα από πορτοκάλι
- Σόδα (στη μύτη του κουταλιού)
- Αλάτι (στη μύτη του κουταλιού)
- Λάδι ελιάς για το τηγάνισμα

Για το σιρόπι

- 2 φλιτζάνια μέλι
- Μισό φλιτζ. ζάχαρη
- 1 φλιτζ. νερό

Για το γαρνίρισμα

- Μέλι
- Κανέλα
- Καρυδόψιχα χοντροκομμένη

ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Στο μπολ του μίξερ χτυπάμε τα αυγά, τους κρόκους, το αλάτι και τη σόδα για περίπου 20 λεπτά. Προσθέτουμε το χυμό και το ξύσμα του πορτοκαλιού, συνεχίζουμε το χτύπημα και ρίχνουμε το αλεύρι λίγο λίγο μέχρι η ζύμη να γίνει όχι πολύ σφιχτή. Στη συνέχεια τη χωρίζουμε σε 2 μπάλες, τις τυλίγουμε σε διαφανή μεμβράνη και τις βάζουμε στο ψυγείο για 2 ώρες. Πασπαλίζουμε μία επιφάνεια εργασίας με λίγο αλεύρι, βάζουμε πάνω τις μπάλες της ζύμης και αλευρώνουμε τα χέρια μας. Ανοίγουμε τη ζύμη με τον πλάστη σε πολύ λεπτά φύλλα. Αν η ζύμη μας κολλάει δεν προσθέτουμε αλεύρι, για να γίνουν οι δίπλες αφράτες. Κόβουμε τα φύλλα σε λωρίδες με ένα μαχαίρι, τις αφήνουμε πάνω στον πάγκο και τις σκεπάζουμε με μία πετσέτα για να μην στεγνώσουν. Σε ένα βαθύ τηγάνι ζεσταίνουμε το λάδι έως ότου κάψει. Με τη βοήθεια 2 πιρουνιών παίρνουμε μία λωρίδα, τη βυθίζουμε στο λάδι, τη διπλώνουμε σε ρολό και την τηγανίζουμε, μέχρι να φουσκώσει και να ροδίσει. Τη βγάζουμε με μία τρυπητή κουτάλα και την

αφήνουμε πάνω σε απορροφητικό χαρτί κουζίνας να στραγγίξει το περιττό λάδι . Επαναλαμβάνουμε την ίδια διαδικασία με τις υπόλοιπες λωρίδες και αφήνουμε τις δίπλες να κρυώσουν .

Εν τω μεταξύ ετοιμάζουμε το σιρόπι . Σε μία κατσαρόλα βράζουμε το νερό με τη ζάχαρη και ανακατεύουμε μέχρι να διαλυθεί . Προσθέτουμε το μέλι και ανακατεύουμε συνεχώς 3 με 4 λεπτά , μέχρι το σιρόπι να δέσει , φροντίζοντας να αφαιρούμε με μία κουτάλα τον αφρό που δημιουργείται στην επιφάνεια . Βυθίζουμε κάθε δίπλα στο ζεστό σιρόπι και τις βάζουμε πάνω σε μία σχάρα για να στραγγίξουν . Βάζουμε τις δίπλες σε μία πιατέλα . Πασπαλίζουμε με κανέλα και καρυδόψιχα , περιχύνουμε με λίγο μέλι ακόμα και σερβίρουμε .

ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ & ΚΑΛΗ ΟΡΕΞΗ !!!!!!!

Μαρκέλα Ορφανίδη & Κατερίνα Παπαδημητρίου

Τα κάλαντα των Χριστουγέννων

Τα Χριστούγεννα έχουν πολλά, ωραία έθιμα. Ένα από τα αγαπημένα μου έθιμα είναι τα κάλαντα. Συνήθως τα λέμε την παραμονή των Χριστουγέννων, της Πρωτοχρονιάς και των Φώτων. Παιδιά κάθε ηλικίας πηγαίνουν από πόρτα σε πόρτα, κρατώντας ένα τρίγωνο ή ένα караβάκι και λένε τα κάλαντα. Μετά οι νοικοκυρές δίνουν στα παιδιά κάτι «για το καλό». Όπως είναι φυσικό κάθε περιοχή της Ελλάδας έχει και τα δικά της κάλαντα. Συγκεκριμένα στην Πελοπόννησο ξεκινάνε με την παρακάτω φράση: « Χριστούγεννα, Πρωτούγεννα, πρώτη γιορτή του χρόνου», ενώ τα κάλαντα των Κυκλάδων ξεκινάνε ως εξής: « Για σένα, κόρη όμορφη, ήρθαμε να τα πούμε». Όλα όμως τα κάλαντα μιλάνε για το ίδιο θέμα. Τη γέννηση του Χριστού ή τον ερχομό του νέου έτους. Εγώ πάντως θέλω να πω τα κάλαντα και φέτος!!!

Χριστουγεννιάτικα κάλαντα

Καλήν ημέραν άρχοντες,
αν είναι ορισμός σας,
Χριστού την θείαν Γέννησιν
να πω στ' αρχοντικό σας.
Χριστός γεννάται σήμερα
εν Βηθλεέμ τη πόλει.
Οι ουρανοί αγάλλονται
χαίρει η κτήσις όλη.
Εν τω σπηλαίω τίκτεται
εν φάτνη των αλόγων
ο Βασιλεύς των ουρανών
και Ποιητής των όλων.

Κάλαντα Κυκλάδων

Για σένα κόρη όμορφη
ήρθαμε να τα πούμε,
και τα καλά Χριστούγεννα
για να σου ευχηθούμε.
Φέρτε μας κρασί να πιούμε
και του χρόνου να σας πούμε,
και του χρόνου να σας πούμε
φέρτε μας κρασί να πιούμε.
Αν έχεις κόρη όμορφη
βάλε τη στο τσιμπίδι,
και κρέμασε την αφηλά
να μην τη φαν οι ψύλλοι.
Σ' αυτό το σπίτι που 'ρθαμε
καράβια 'ν' ασημένα,
του χρόνου σαν και σήμερα
να 'ναι μαλαματένια.

Μηλιτσόπουλος Νίκος

Μια Χριστουγεννιάτικη ιστορία
« Δεντρής, ένα ανήσυχο πνεύμα...»

Μια φορά κι έναν καιρό, υπήρχε ένα μικρό χωριό κρυμμένο σε ένα δάσος μακρινό. Εκεί ζούσε ένας λαός πολύ διαφορετικός.....πολύ μυστικός...πολύ μαγικός και μικροσκοπικός. Εκεί, που λέτε παιδιά, ζούσαν τα Ξωτικά του Δάσους. Και τώρα θα μου πείτε ποια ήταν τα Ξωτικά του Δάσους;;; Λοιπόν, τα ξωτικά αυτά ζούσαν στην καρδιά του δάσους και κάθε χρόνο, μια φορά και μόνο μία , έβγαιναν από το χωριό τους. Στη γιορτή του Αθηστηρίου... Και μόνο τότε για δύο μέρες περιπλανιόντουσαν από δέντρο, σε δέντρο.... από λουλούδι , σε λουλούδι... και τους ψιθύριζαν ένα τραγουδάκι για να μεγαλώσουν και να γίνουν γερά και δυνατά. Και ύστερα επέστρεφαν στο χωριό τους.

Το χωριό τους ήταν μικρό, με πολλά ξύλινα μικρά σπιτάκια σε κάθε γωνία και συνέχεια ακούγονταν οι χαρωπές φωνές και τα γέλια των μικρών ξωτικών που έπαιζαν ξέγνοιαστα. Τα μικρά ξωτικά ήταν πολύ χαρούμενα και κάθε πρωί πήγαιναν στο «Μέγα Σχολείο» των Ξωτικών. Εκεί μάθαιναν πολλά πράγματα, όπως για την ξωτικόσκη, για την ιστορία τους κ.α.

Μια μέρα ο γερο – δάσκαλος τους είπε ένα μύθο...για τους ανθρώπους. Όλοι ενθουσιάστηκαν , αλλά περισσότερο ένα μικρό, ντροπαλό και πολύ περίεργο ξωτικό..ο Δεντρής, ο οποίος κάθε μέρα και κάθε στιγμή μίλαγε για τους ανθρώπους. Από εκείνη την μέρα είχε βάλει σκοπό να συναντήσει έναν άνθρωπο. Οι φίλοι του φυσικά τον κορόιδευαν και του έλεγαν πως είναι πολύ αφελής, που πιστεύει πως υπάρχουν οι άνθρωποι. Αυτός όμως δεν έχασε την ελπίδα του και μια μέρα πήρε την απόφαση να φύγει και να πάει να βρει ένα άνθρωπο. Φυσικά θα το έκανε μυστικά , αφού απαγορευόταν να βγουν από το χωριό τους, εάν δεν ήταν η γιορτή του Αθηστηρίου, διότι ήταν πολύ επικίνδυνα για ένα μικρό ξωτικό.

Έτσι ένα πρωί, πριν βγει ο ήλιος στον ουρανό , έφυγε με ένα μικρό σάκο στους ώμους του, με λίγο φαγητό και το αγαπημένο του ημερολόγιο. Περιπλανιόταν για πολλές μέρες στο αφιλόξενο «απαγορευμένο Δάσος»(αφού ήταν ο μόνος τρόπος για να φτάσει στην πόλη των ανθρώπων). Εκεί αντιμετώπισε το κρύο, το σκοτάδι και κάθε λογής επίθεση.....Και φυσικά είχε επιθέσεις από σαρανταποδαρούσες, ακρίδες και κάθε πλάσματα που κατοικούσαν στο δάσος αυτό , όπως τα κακά και άσχημα....Μαροκά (ένα είδος ξωτικών που όμως είναι πολύ κακά). Ευτυχώς η καρδιά του ήταν γεμάτη θάρρος και δύναμη και κατάφερε να φτάσει στην πόλη των ανθρώπων...

Εκεί το πρώτο που αντίκρισε ήταν άμαξες, ζώα, σπίτια και πολλούς...πολλούς ανθρώπους. Ο Δεντρής είχε χαρεί πάρα πολύ και γεμάτος ενθουσιασμό, άρχισε να τους

πλησιάζει. Η περιέργεια του όμως ήταν μεγάλη και έτσι μπήκε σε ένα σπίτι που το αντίκρισε άδειο. Και έτσι αποφάσισε να κουρνιαξει για λίγο δίπλα στο αναμένω τζάκι , αφού ήταν πάρα πολύ κουρασμένος . Αποκοιμήθηκε γρήγορα, όμως λίγη ώρα μετά ξύπνησε από το άκουσμα φωνών. Ανυποψίαστος, έχοντας ξεχάσει το που βρίσκεται , σηκώνεται, τεντώνεται , κοιτάει γύρω του και ξαφνικά βλέπει ένα τεράστιο μάτι να τον κοιτά...Φοβήθηκε... αλλά ο ιδιοκτήτης του ματιού του είπε:

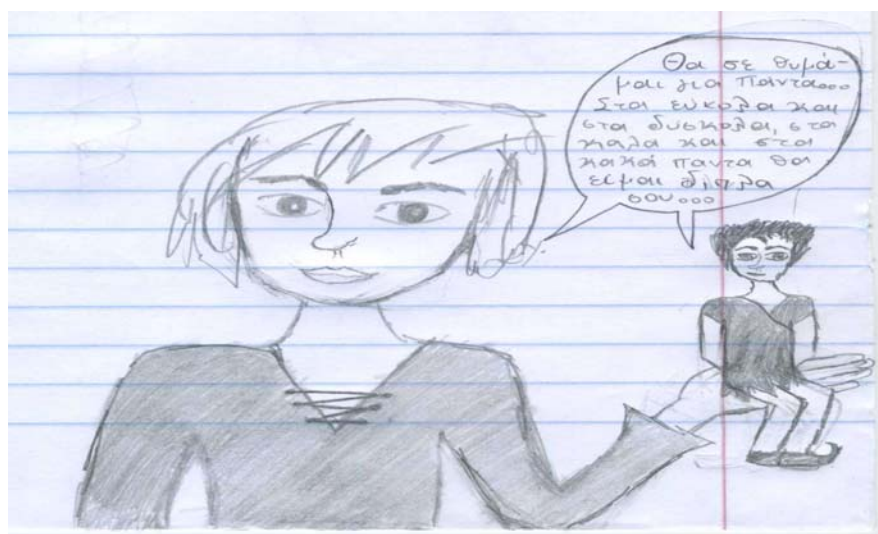
-Μην φοβάσαι, δεν θα σε πειράξω...Είμαι φίλος σου!!!!Τι είσαι;;;Πώς σε λένε;;;

Ο μικρός Δεντρής κατάλαβε πως δεν πρέπει να φοβάται και έκατσε στην άκρη ενός ξύλου που προοριζόταν για το τζάκι και είπε με όλη την δύναμη της φωνής και της ψυχής του

-Είμαι ξωτικό...νεαρό....καλό και με φωνάζουν Δεντρή!!

Ο Δεντρής γεμάτος χαρά και ενθουσιασμό που βρήκε έναν άνθρωπο, πλησίασε το παιδί και αυτό με την σειρά του πήρε στα χέρια του το μικρό ξωτικό και το πήγε στο δωμάτιο του, όπου για πολλές..πολλές ώρες μιλούσαν , για τους κόσμους τους , για τα κοινά τους και τις διαφορές τους. Όσο πέραγε η ώρα , ανακάλυπταν το πόσο ταιριάζουν και έτσι έγιναν φίλοι.. Από τότε ο Δεντρής, κάθε πρωί πήγαινε στο σπίτι του φίλου του, κρυφά, αφού δεν είχε τίποτα στο χωριό του. Φυσικά τα άλλα ξωτικά τον κορόιδευαν και τον έλεγαν φαντασμένο, αλλά μόνο αυτός ήξερε την αλήθεια..

Αυτο συνεχίστηκε για πολλά χρόνια, καθημερινά. Ακόμα και όταν το παιδάκι μεγάλωσε δεν ξέχασε τον φίλο του ποτέ και μάλιστα ορκίστηκαν: «ΘΑ ΣΕ ΘΥΜΑΜΑΙ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ. ΘΑ ΕΙΜΑΙ ΦΙΛΟΣ ΣΟΥ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ, ΣΤΑ ΔΥΣΚΟΛΑ ΚΑΙ ΣΤΑ ΕΥΚΟΛΑ, ΣΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΙ ΣΤΑ ΚΑΚΑ, ΠΑΝΤΑ ΘΑ ΕΙΜΑΙ ΔΙΠΛΑ ΣΟΥ». Η φιλία αυτή κράτησε για ολη τους την ζωή, χωρίς κανείς να το ξέρει...και ακόμα συνεχίζει να ζει από τους ψηθύρους των δέντρων που τους έβλεπαν ατελείωτες ώρες μαζί.....

Μάνια Παπουτσιδάκη

Καλά Χριστούγεννα!!!

God Jul

Linksmu Kalėdu

Frohe Weihnachten

Buon Natale

Merry Christmas

Merry Christmas

Joyeux Noel

Mutlu Noeller

СРождеством

圣诞节快乐

Glædelig jul

دي جم دال يم دي ع

